

ŠITO ĆORIĆ: U OBRANU VALENTINA ĆORIĆA

Bez obzira na odredbe Zakona o mediji-
ma, u interesu pravde, Urednički je odbor
odlučio u cijelosti, bez ikakvih ispravaka i
intervencija, objaviti pismo fra Šimuna
Šite Ćorića, kojim odgovara na članak ob-
javljen u srpanjskom broju našeg mje-
sečnika.

Objavljujemo i odgovor prozvanoga To-
mislava Jonjića.

* * *

Poštovani,

Kako, nažalost, ne stignem pratiti list
„Politički zatvorenik“, tek mi je sada došao
do ruku br. 172/173, 2006. s anonimnim
prilogom (potpisan s M.N.) „Nove slike
staroga haaškog igrokaza“. U njemu su, iz-
među ostalih, iznesene teške klevete protiv
brata mi Valentina Ćorića. Kako se on sada
od njih ne može braniti, molim Vas da ma-
kar iz poštovanja prema pravdi i istini uv-
rstite zasad ovaj moj skromni odgovor. Ne
želim u ovakvim Valentinovim i našim obi-
teljskim prilikama ulaziti u bilo kakve po-
lemike, pa se, evo, o ovome javljam s naj-
nužnijim samo ovaj put, tek toliko da ne
ostane na klevetama.

1. Čitam Vaša vrlo cijenjena, a neka i pri-
jateljska imena u Uredničkom odboru lista,
i pitam Vas, kako Vam je promaklo, da up-
ravo hrvatsko glasilo „Politički zatvo-
renik“ objavi takve neistine o jednome
svome sunarodnjaku i supatniku koji leži u
samici i biva svaki dan vođen svezan na
neki i politikom obojeni strani sud?!

2. Čovjek bi po samoj naravi glasila prije
očekivao od Vas pomoć, nego blaćenje zat-
vorenika. Vi vjerojatno svi dobro iz svoga
gorkog iskustva znate što blaćenje znači,
posebice kad su oblaćenom „začepljena
usta“ i „svezane ruke“, pa se ne može bra-
niti. Ako i tko, onda bi to morao shvatiti
svaki odvjetnik i svaki politički zatvo-
renik.

3. Mogao je gosp. Jonjić negdje i druk-
čije izjaviti, ali činjenica je da se on javno i
službeno borio i rukama i nogama i svačim
drugim da na svaki način i protiv izričite
volje klijenta ostane njegovim odvjetni-
kom. Poznato Vam je iz medija da je čak
dotle išao, da je bio spreman, unatoč što ga
Valentin više nije htio ni vidjeti, biti mu na-
metnuti „odvjetnik po službenoj dužnosti“,
kao što je sam bez imalo srama javno izjav-

ljivao. Tek kad je vidio da mora otići, onda
je kao počeo tražiti da ode.

4. Što se tiče samih razloga koje je Va-
lentin imao za bezuvjetni otpust toga od-
vjetnika, njih se, nažalost, bilo uistinu
previše i preteških nakupilo. Kad ih se
jednom mogne objaviti, neće biti odvjetni-
ku baš na čast. Pa da nisu valjani, ta ne bi ih
UN-tribunal u najnezgodnije vrijeme, pred
sami početak suđenja uvažio!

5. Činjenice pokazuju, da u tom sporu
nije bilo govora o nekoj Jonjićevoj brizi za
„Kodeks odvjetničke etike“, kako se u
Vašem listu piše. Ta uzalud su ga i stručnja-
ci za kodeks javno upozoravali da je
„nedopustivo...protiv volje svoga
branjenika haškog optuženika Valentina
Ćorića nastoji zadržati dobro plaćeni
mandat“ (JURIS PROTEKTA, Udruga za
unapređenje pravosuđa u RH, 28.2.2006).
„Onog trenutka kad mu stranka otkáže pu-
nomoć i povjerenje, odvjetnik ga nema više
pravo zastupati... Jonjićeva izjava u medi-
jima da je, nakon ponovljenog medijskog
napada, odlučio ipak od Haaga zatražiti
razrješenje, znači da to nije učinio odmah
nakon otkazivanja povjerenja, premda to
naláže odvjetnička etika...“ (Jadranko
Črnko, član Upravnog odbora HOK-a i au-
toritet za kodeks, za „Večernji list“).

6. Ono navođenje potrošnje od „ni jedne
lipce“ ili 'rješavanje nekih privatnih pothva-
ta' toliko je nisko, da ni najlakovjernijima
ne može biti uvjerljivo. Ta tko se god i
sekunde zamisli u teške prilike jednoga ha-
aškog zatvorenika, njegovoga privatnog i
poslovnog života, njegova doma i obitelji,
vidjet će koliko su to bijedne klevete i pod-
vale. Uz to, kad jednom iziđu na javu, a
hoće, sve „lipce“ i rabote gosp. Jonjića u
Ćorića i u Ljubičića slučaju, onda će se tek
vidjeti sva hipokrizija jedne takve tvrdnje.

Uvjeren sam imajući povjerenja u Boga i
pravdu, da će nakon patnje doći neko blago
vrijeme, kad će Valentin moći sam slobod-
no i detaljno odgovarati na laži i podvale.
Uostalom, UN-tribunal u Haagu nema bo-
žanski karakter i neće imati konačnu riječ.

Fra Šimun Šito Ćorić
Solothurn, 17.3. 2007.

Gospodine Ćoriću,

raduje me objavljivanje Vaše «posla-
nice», u kojoj me želite tako oštro op-
tužiti za tobožnje moje nezakonito,
neprofesionalno i neetično ponašanje u
predmetu MKSJ-a br. IT-04-74, u
kojem sam od 1. travnja 2004. do 27.
lipnja 2006. branio Vašega brata Va-
lentina. Raduje me i to, što se bar u ob-
računju «Političkom zatvoreniku» pot-
pisujete kao fratar. Bit će da pritom ra-
čunate kako će Vam se više vjerovati.
No, trud Vam je posve uzaludan, budu-
ći da je Vaša «poslanica» zbirka na-
tegnutih jadikovki i izmišljotina. U
drugim bi okolnostima zaslužila da se
na nju odmahne rukom. Ali, kako ona
predstavlja nastavak uporne kampanje
da se mene i moju užu i širu obitelj
uništi osobno i profesionalno, radi zaš-
tite svog dostojanstva, dostojanstva
svoje obitelji i struke, i takva me sili na
odgovor:

1. Što sve spada u obranu od optužbi,
rastezljiv je pojam. Imao bih o čitavoj
stvari štošta kazati, ali ću – zbog pro-
fesionalnih obzira - nastojati svoj od-
govor ograničiti na difamacije iz Vašeg
pisma, iako Kodeks odvjetničke etike
Hrvatske odvjetničke komore u toč.
34. propisuje da je odvjetnik ovlašten
otkriti i pojedinosti koje bi spadale u
odvjetničku tajnu, ako je to «potrebno
radi zaštite odvjetnika». Jurisprudenci-
ja MKSJ-a u Den Haagu također ovlaš-
ćuje odvjetnika, da se i u slučaju suko-
ba s klijentom «brani od optužbi», uz
uvjet da time ne otkriva «ništa supstan-
cijalno iz optuženikove obrane na su-
đenju» (IT-02-60-AR73.4, *Prosecutor
v. Vidoje Blagojevic*, Public and
Redacted Reasons for Decision on Ap-
peal by Vidoje Blagojević to Replace
His Defence Team, of 7 November
2003, para. 48).

2. Ganut sam Vašim dirljivim pozi-
vanjem na lance, okove, začepljena us-
ta i sl., makar tu retoričku figuru ne
smatram osobito uspjelom. Nesumnji-
vo bolje od Vas znadem, da su optu-
ženici pred MKSJ u neravnopravnu
položaju u odnosu na Tužiteljstvo, i da
se ne nalaze u lagodnu položaju. Kao
branitelj u dva predmeta u Haagu,
svoje sam nezadovoljstvo takvom situ-
acijom izražavao na način propisan
Pravilima o postupku i dokazima. Ta-
kođer, kao odgovoran intelektualac, o
tome sam napisao i objavio veći broj

JONJIĆ: «IZMIŠLJOTINE FRA ŠIMUNA ŠITE ĆORIĆA»

tekstova (pa i na stranicama ovog mjesečnika), napose upirući prstom u ponašanje hrvatskih vlasti, kao i u problem politiziranosti optužnica te u dramatično pogubnu koncepciju tzv. udruženoga zločinačkog pothvata.

3. Iz mojih podnesaka i istupa pred sudom, kao i iz mojih članaka u različitim publikacijama posve je jasno da sam više nego dobro svjestan, da se Vašemu bratu – i ne samo njemu - na teret stavlja mnoštvo stvari za koje nije kriv, niti s njima ima ikakve veze. No, mi ovdje ne raspravljamo o tome, nego o nečemu drugom. Nemojte, dakle, pomisliti da ću nasjesti na Vaš prizemni pokušaj, da me konfrontirate s nekim apstraktnim Hrvatom, koji se nalazio ili se sada nalazi u pritvoru MKSJ-a, ili u pritvoru kojega hrvatskog suda. Ja nisam u sporu ni s kakvim hrvatskim «vitezom», ni vitezom; ja sam (bio) u sporu s Vašim bratom Valentinom Ćorićem oko nekih drugih, sasvim konkretnih stvari, pa teškom uvredom smatram Vaš pokušaj da mi Vi (!) zaobilazno počnete dijeliti lekcije iz poštenja, rodoljublja, osobne i nacionalne odgovornosti i profesionalne etike. Za takvu farsu imam previše godina.

4. Osim jadikovkom koja je prije tugaljiva, nego dirljiva, taj spor između mene i Vašeg brata u svome pismu Vi pokušavate mistificirati najobičnijim izmišljotinama. Nevjerojatna je Vaša spremnost da javno ustvrdite, kako sam se ja «rukama i nogama borio da ostanem odvjetnikom» V. Ćorića. Vi vrlo dobro znate, da je V. Ćorić angažirao mene za branitelja; nisam ja njega tražio kao klijenta. Vi dobro znate ono što sam ja doznao nedavno, s kim ste se upravo Vi oko izbora branitelja «konzultirali» i zašto.

5. Vi znadete i to, fra Šimune Ćoriću, da je V. Ćorić inzistirao da ja budem njegov branitelj čak i onda, kad je Tužiteljstvo

MKSJ u ljeto 2004. tražilo moje isključenje iz predmeta, zbog činjenice da sam tada već branio g. Pašku Ljubičića, a Tužiteljstvo je tvrdilo da postoji rizik od sukoba interesa. Znadete i to, da zapisnik s te sjednice nedvojbeno pokazuje da sam ja – u nazočnosti V. Ćorića – rekao da ću, nastupi li situacija u kojoj postoji rizik od sukoba interesa, tada napustiti Ćorićevu obranu, ostajući lojalan Paški Ljubičiću, čiju sam obranu preuzeo tri i pol godine ranije.

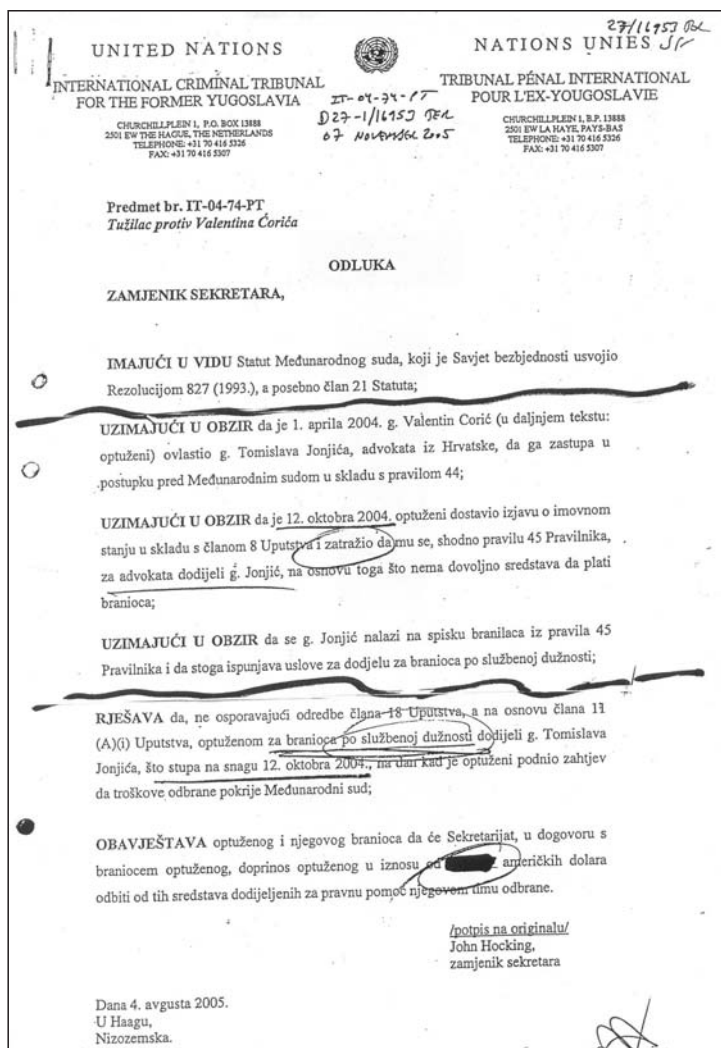
6. Vi vrlo dobro znate, da se V. Ćorić odupirao i odupro jednoipolgodišnjim pokušajima stanovite (vrlo visoko rangirane) predstavnice narodne vlasti, da mene eliminira iz obrane šestorice. Poznato Vam je i koja je bila svrha tih pritiska.

7. Također vrlo dobro znate, da je V. Ćorić 20. siječnja 2006. pismeno obavijestio MKSJ, da sam ja njemu (ja njemu, a ne on meni!) otkazao zastupanje, što on prihvaća i traži da mu se dopusti imenovanje drugog branitelja. Znaete i to, da ja taj podnesak s njegovim potpisom imam. Također znate da su istoga dana svi ostali branitelji u istom predmetu (njih desetak) dobili obavijest s upravo tim sadržajem.

8. Vi vrlo dobro znate i to, da je V. Ćorić 22. lipnja 2006., pet dana prije mog izlaska iz predmeta, na sjednici koja se stenografira, te tonski i vizualno snima, ponovio, da sam ja njemu otkazao zastupanje (a ne on meni povukao punomoć!). Također znadete, da je na istoj sjednici – nakon što se apsolutno pozitivno izrazio o mome profesionalnom radu - htio doznati, jesam li ja spreman sudjelovati u njegovu obrambenom timu u nekom drugom svojstvu, osim kao glavni branitelj, što sam ja odbio. Tko se, dakle, fra Šimune Ćoriću, za što borio «rukama i nogama»?

9. Vi, fra Šimune Ćoriću, znadete i to, da glavni branitelj ima jedno ključno ovlaštenje koje subranitelj nema: on potpisuje («premapotpisuje») račune ostalih članova obrambenog tima.

10. Nevjerojatno je, da Vi – potpisujući se kao fratar – tvrdite kako sam ja i nakon sukoba s V. Ćorićem u siječnju 2006., bio spreman «biti mu 'nametnuti odvjetnik po službenoj dužnosti'», i da sam to «bez imalo srama javno izjavljivao». Unatoč Vašoj neprijepornoj darovitosti za fantaziranje, priznajem da ste ovog puta nadmašili sama sebe. Teško je, naime, zbiti više laži u tako malo riječi. Ja sam bio branitelj V. Ćorića po službenoj dužnosti skoro godinu i pol prije sukoba između nas dvojice, točno od 12. listopada 2004., tj. od dana kad je on zatražio od MKSJ-a da snosi troškove

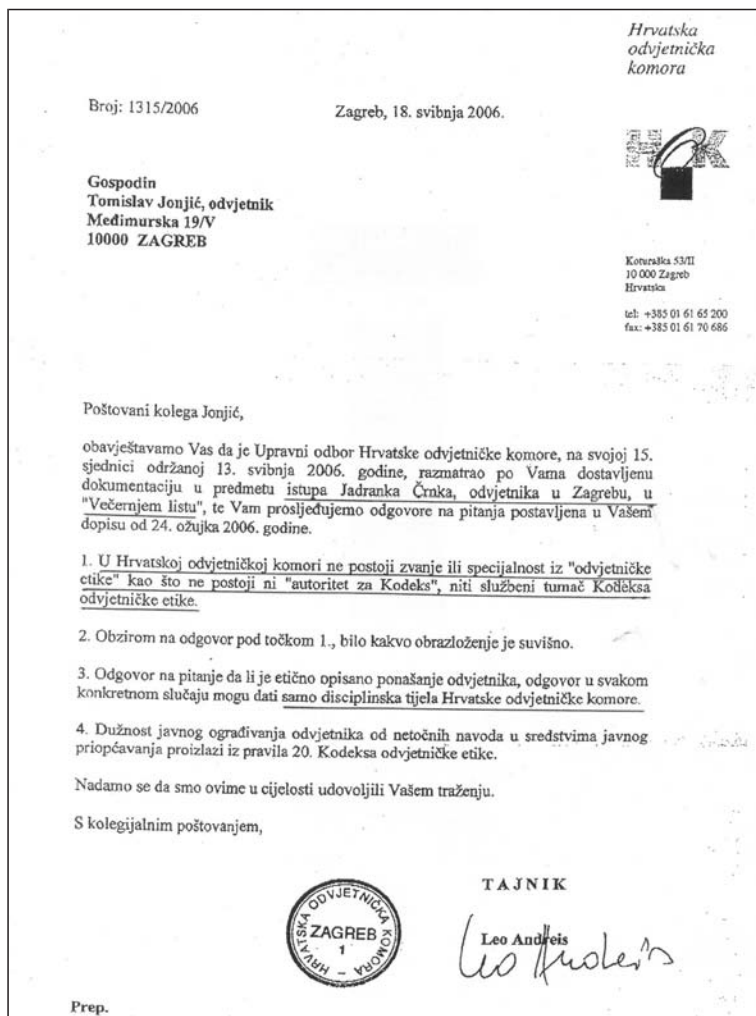
Iz odluke je jasno da je Jonjić branitelj po službenoj dužnosti od 12. listopada 2004.

njegove obrane. Odluka o tome javna je i već godinama dostupna na portalu MKSJ-a (www.icty.un/org). Dakle, samo osoba koja ima teškoća s elementarnom logikom (ili, alternativno, s elementarnim poštenjem), može tvrditi da sam u siječnju ili u veljači 2006. bio spreman dopustiti (odnosno, «boriti se» za to) da mi se nametne položaj u koji sam stavljen već prije godinu i pol dana, i iz kojega svojom voljom, bez odluke suda, uopće ne mogu i ne smijem izići!

11. No, fra Šimun Ćoriću znade, da većina čitatelja ne će krenuti u potragu za odlukom Tajništva MKSJ-a, pa računa na to, da ne će morati potkrjepljivati svoje izmišljotine. Ali, eto, da se više ne trudi ustrajati u svojim fantazmagorijama, u prilogu ovog teksta objavljujem faksimil odluke koja je i inače svakomu dostupna, a koja pokazuje tko ne govori istinu. Pročitajte, fratre Ćoriću! Što sam, dakle, o tome «bez imalo srama» izjavljivao i trebao izjavljivati, i tko se zapravo treba sramiti, fra Šimune Ćoriću?

12. Nevjerojatno je, fra Šimune Ćoriću, da imate hrabrosti izjaviti kako se za tobožnji otkaz odvjetniku nakupilo «previše i preteških razloga». Prijetite njihovim objavljivanjem i retorički pitajte, «da nisu valjani, ta ne bi ih UN-tribunal u najnezgodnije vrijeme, pred sami početak suđenja uvažio!» Rado primam na znanje Vašu pohvalu «UN-tribunalu». Nemojte je, ne daj Bože, ni Vi zaboraviti! No, i sad ste se džilitnuli ne pogodivši cilja. Jer, kad se gradi na lažima, trošno se gradi. Protiv mene su u naručenom pamfletu u «Večernjem listu» objavljene najogavnije optužbe. Tri se puta pozivalo (Tajništvo MKSJ-a, predsjednik MKSJ-a i Raspravno vijeće), da se podastre makar jedan dokaz za bilo koju od tih tvrdnji. Makar jedan! Nije ga bilo, a nema ga ni sad! Najobičnije se laži ne mogu dokazati, fra Ši-

Ne postoje nikakovi "stručnjaci" ni "autoriteti" za kodeks odvjetničke etike, osim stegovnih tijela Komore

mune Ćoriću, ma kakvi se pamfleti naručivali!

13. No, da ne okolišamo, ja Vas pozivam, fra Šimune Ćoriću, da pročitate odluku i da objavite makar jedan dokaz kojega je, kako tvrdite, «UN-tribunal' uvažio». Jedan jedini! To bar ne bi trebalo biti težak izazov, ta dovoljno ste pismeni! Jedan jedini, mali, najmanji dokaz, bilo koji i bilo kakav. Navedite ga, prepričajte ga, pokažite ga! Citirajte ga iz odluke. *Hic Rhodus, hic salta!*

14. Vama je dobro poznato, da se sukob između Vašeg brata i mene zbio 19. siječnja 2006. Nepun mjesec kasnije, 14. veljače 2006. uložio sam javni i opširni (50 stranica!) predraspravni podnesak obrane. Moj tadašnji klijent (V. Ćorić) nije na taj predraspravni podnesak imao apsolutno nijednu primjedbu, a i Vi ste se – upitani kao «tata» - udostojali pismeno iskazati svoju suglasnost, opet bez ijedne primjedbe! Na tragu tog podneska odvijala se obrana dok sam ja bio branitelj.

15. Deset dana nakon ulaganja podneska, odnosno četiri dana nakon odluke kojom Tajništvo MKSJ-a zahtjev za mojim razrješenjem odbija, osvanuo je (24. II. 2006.) pamflet protiv mene u «Večernjem listu». Najavio mi ga je naručitelj već 21. veljače, a da se ne radi o šali, potvrdio je Vaš dopis, kojim nagovještujete, da naručitelj (a tog je naručitelja sâm «Večernjak» u podnesku sudu identificirao u pismenoj formi) sprema nešto što će «dugoročno opteretiti» ne samo mene, nego i moju obitelj. Vi ste, fra Šimune Ćoriću, vrlo dobro znali, da su tvrdnje kako sam «izdao klijenta», «prodao klijenta za milijun haaških eura», da sam sudionik nekakvoga tajnog aranžmana s MKSJ-om itd. najobičnija neistina. Znali ste, da je napadaj koji se na mene sprema takve naravi, da može uništiti ne samo mene, nego i moju obitelj. I doista nas jest sve teško pogodio, tim prije što na napade nisam smio odgovoriti kako pristoji. A što ste učinili? Gdje ste tada bili, fra Šimune Ćoriću? U čiju ste

slavu tada slavili misu? Vi ste, fra Šimune Ćoriću, tako sudjelovali u jednome nemoralnom pothvatu, kojemu je cilj bio uništiti mene i moju obitelj u svakom pogledu. I još imate hrabrosti potpisati se kao svećenik!?

16. Pozivam Vas, fra Šimune Ćoriću, da objavite sve što imate i čime mislite da ćete me kompromitirati. Sad je trenutak! Upravo sada Vaš brat može na tome profitirati. Neka pokaže i dokaže, da ga je branitelj sabotirao (da ga je «izdao», «prodao» i što sve ne), i da zbog toga nema pravedno suđenje. «UN-tribunal» će uvažiti, bez brige! Kažite ili Vi ili Vaš brat, zašto tijekom dva mjeseca suđenja – u svakodnevnoj komunikaciji s Raspravnim vijećem i pred desetak branitelja te pet drugih optuženika - nikada ni jednom jedinom riječju nije imao prigovora na način na koji ja vodim njegovu obranu! Bilo je tisuću prigoda!

17. Kažite ili Vi ili bilo tko drugi, zašto u ovih jedanaest mjeseci suđenja moj biv-

ši klijent nikada i nigdje ni jednom jedinom riječju nije ni pokušao kazati, da sam ga branio nekvalitetno i neprofesionalno! Kažite, što je moj bivši klijent mislio, kad je 22. lipnja 2006. pred Raspravnim vijećem, u kameru i na zapisnik, izjavio, da je svjestan kako sam radio kvalitetno i profesionalno tijekom cijelog postupka, tj. i u predraspravnoj i u raspravnoj fazi!

18. No, Vama nije ni do istine, ni do logike. Vi se, fra Šimune Ćoriću, pozivate na naručeni pamflet u «Večernjem listu», na tzv. udrugu Iuris Protecta i na odvjetnika Jadranka Črnka (šansonijera poput Vas, gle čuda!). Nevjerojatno je, da ne vidite kako je to istodobno i tužno i smiješno. Protivno Vašim trabunjanjima, nitko od njih nije nikakav stručnjak za kodeks odvjjetničke etike. Da se ne biste upuštali u nove laži, pročitajte što o tome u priloženom stajalištu kaže Hrvatska odvjjetničke komora 16. svibnja 2006.

19. A kako je došlo do istupa J. Črnka (koji se pisмено očitovao što je, kako i zašto «hipotetski» rekao) i što u hrvatskoj stručnoj i laičkoj javnosti znači neki Zeljko iz udruge Iuris protecta, moglo bi biti poznato i Vama. Ali, kako Vam nije palo na pamet sjetiti se, da su mi – unatoč osjetljivosti svog položaja – u obranu priskočili praktično svi ostali branitelji iz istog predmeta, koji su najbolje upućeni u čitavu stvar? Kako imate hrabrosti prešutjeti, da njihove pismene reakcije «Večernji list» nije objavio zbog toga što su remetile plan? Kako Vam nije palo na pamet, da je brutalni napadaj na mene bio toliko očito naručen i toliko primitivan, da ga do dana današnjega nije ponovio niti jedan tiskani ili elektronički medij u Hrvatskoj?

20. Kako Vam, u svojoj majestetičnoj pravdoljubivosti i fratarskoj poniznosti, nije palo na pamet, fra Šimune Ćoriću, spomenuti, da su Hrvatska odvjjetnička komora i ADC ICTY (Odvjetnička komora odvjjetnika registriranih pri MKSJ) pis-

Hrvatska odvjjetnička komora

Broj: Pr-74/2006. Zagreb, 23. ožujka 2006.

DISCIPLINSKI TUŽITELJ

Gospodin
ĆORIĆ VALENTIN
J. Vogrinca br. 2a
10000 ZAGREB

Kotariška 53/II
10 000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 01 61 65 200
fax: +385 01 61 70 696

U vezi Vaše prijave od 3. ožujka 2006. godine protiv Jonjić Tomislava, odvjjetnika u Zagrebu, a nakon što smo prikupili sve potrebne podatke i razmotrili iste, obavještavate se da u postupanju prijavljenog nismo našli težu niti lakšu povredu dužnosti i ugleda odvjjetništva, pa je Vaša prijava na sjednici Disciplinskog tužiteljstva Hrvatske odvjjetničke komore dana 22. ožujka 2006. godine - odbačena.

 Disciplinski tužitelj
Tamara Abel
(Tamara Abel)

O tom obavijest:
1. Jonjić Tomislav, odvjjetnik, Zagreb
2. Odvjjetnički zbor Zagreb
3. Evidencija - ovdje.

Stegovno tijelo Komore potvrđuje, da Jonjić nije počinio nikakovu povredu Kodeksa odvjjetničke etike

meno potvrdile, da nikada i nigdje u ovoj (a ni u bilo kojoj drugoj!) stvari nisam prekršio kodeks odvjjetničke etike, i da sam postupao na jedini mogući i dopušteni način? Zanimljivo je to Vaše selektivno pamćenje. I rječito. Još uvijek mislite ušćariti nešto od toga, što me profesionalne obveze vežu, pa najpikantnije stvari iz čitave ove prljave pripovijesti moram prešutjeti (odnosno, pohraniti na tvrdo).

21. Nevjerojatno je, da hoćete lakovjerne zbuniti aluzijom na nekakve moje «rabote» u «Ljubičića slučaju». Gospodina Pašku Ljubičića branim od rujna 2000., dakle, šest i pol godina. Od toga sam ga više od tri godine potpuno besplatno branio pred MKSJ u Den Haagu. Nikada, ni u jednom trenutku nisam napustio njegov obrambeni tim, pa ni sada, kad čeka suđenje pred Državnim sudom u Sarajevu. I on je, vrlo očigledno, sasvim zadovoljan mojim radom, a sasvim je jasno da ga zanima obrana, a ne nešto drugo. O

kojim mojim «rabotama» u «Ljubičića slučaju» Vi halucinirate, fra Šimune Ćoriću, nije mi poznato, pa Vas pozivam da javno kažete sve što imate kazati. No, jest mi poznato, što kanite postići povlačenjem Paške Ljubičića po kaljuži u koju ne spada. Na čast Vam!

22. Vidim da Vas, po običaju, jako žuljaju «lipe». Dirljivo. Niste sami, žuljale su i «saradnika Maricu». Pozivam Vas da objasnite, na što ste mislili kad ste mi 22. veljače 2006. (dva dana prije pamfleta u «Večernjaku») napisali, da shvaćate kakva je odluka suda (tj. odluka kojom se odbija razrješjenje branitelja), ali da - unatoč tomu i bez obzira na to - ja moram pod svaku cijenu izići iz spisa, jer će u protivnome V. Ćorić biti i materijalno («i stvarno») uništen. I još: «Mislim da shvaćam, što hoću reći...». Shvaćam, fra Šimune Ćoriću, kako ne bih shvatio! Shvatio bih i da me niste ranije pitali: «...Hoće li X.-u (tj. optuženiku, op. T. J.) sud nešto platiti za rad na obrani...» Zanimljiva logika! Za-

to je u pamfletu u «Večernjem listu» naručitelj jako brinuo o tome, koliko «Jonjić dobiva».

23. Predlažem, fra Šimune Ćoriću, da Vi – kao predstavnik i glasnogovornik «obitelji» - objavite, koliko ste i Vi i obitelj potrošili na odvjetnika i obranu do kraja lipnja 2006., tj. za 27 mjeseci obrane. Ja ću predočiti račune za svoje usluge (u Hrvatskoj i izvan nje!), koji nisu podmireni (jer dužnik valjda računa na to, da ću se držati starog običaja da prosjake zastupam besplatno!), a Vi predočite potvrde, priznanice i uplatnice. Da vidimo, kako stoje stvari s lipama, kunama, markama i eurima. I da svima ljubopitljivima bude jasno ono što mi dobro znamo: prepiremo li se mi ovdje o moralu, «vitezovima» i «domovini», ili zapravo raspravljamo o – novcu. Jer, vrag je navika da se raspolaže tuđim...

S poštovanjem koje Vas ide, Tomislav Jonjić, odvjjetnik